

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν Αθήναις φρ. 15 — 'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16 — 'Εν τῶν ἔξωφ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Γραφεῖον 'Εν τῶ Ξενοδοχείῳ 'Αττικῆς, Δωμ. 1. 'Ανοικτὸν ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ.

Τῇ παρελθούσῃ δευτέρα δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἡ κοινωνία ἄπασα κατείχετο ὑπὸ θλίψεως καὶ συγχρόνως νευρικοῦ γέλωτος οἴκτου διὰ τὴν ἀπάτην αὐτῆς μέχρι τοῦδε ἐπὶ τῆς ιδέας ἣν εἶχε περὶ τοῦ κ. Καμπούρογλου. Ἡ δημοσίευσίς ἐν τῇ 'Κημερίδι τῆς κρίσεώς του περὶ τοῦ λόγου ἦν ὁ κ. Βυζάντιος ἀνέγνωσεν κατὰ τὸ πρὸς ἀποχαιρετισμὸν δοθὲν συμπόσιον, ὑπῆρξεν ὁ ἐπιτάφιος αὐτοῦ· καὶ ἀπορούμεν πῶς ὁ κ. Κορομηλάς δὲν σπεύδει νὰ παύσῃ ἀμέσως τοιοῦτον ἀμαθέστατον καὶ αὐθαδέστατον ἄνθρωπον· οὐδὲ ὁ ἀσπονδότερος ἐχθρὸς τοῦ κ. Καμπούρογλου ἠδύνατο νὰ πλάσῃ διὰ τῆς φαντασίας του καὶ νὰ δημοσιεύσῃ ὅπως τὸν βλάβῃ τοιοῦτο σύμπλεγμα μωρίας, ἀνοησίας, σαχλαμάρας καὶ ἀσχημοσύνης. Ἐμβρόντητος μένει ὁ ἀναγνώστης τοιούτων ἀνιδιών ἐν τῶ δημοσιογραφικῶ ὄργανῳ τοῦ κ. Κορομηλά, καὶ κλαίει τὴν κατάστασιν τοῦ τύπου του ὅτι τοιοῦτος ξιπασμένος, θηλυδρίας καὶ ἀνάισχυτος ἄνθρωπος τοῦ ἀχρειστέρου καὶ βδελυροτέρου συμπλέγματος τοῦ ἀμοιβαίου θαυμασμοῦ εἶναι διωρισμένος εἰς τοιαύτην θέσιν ἐν ἡμέραις ὑψίστου ἐνδιαφέροντος. Τὴν κρίσιν, ὅπως τὴν ἔχει ἡ 'Εφημερίς, θέλομεν δημοσιεύσει αὐριον εἰς αἰώνιαν μνήμην τῆς κουφονοίας, κομποῤῥημοσύνης καὶ ἀναιδείας τοῦ ἀνθρώπου. Τοῦτο κατάκαρδα λυπούμεθα, ὅτι εἶχομεν αὐτὸν συνάδελφον μέχρι τῆς χθές. Ἐξωφλήσαμεν ὁμῶς καὶ μ' αὐτόν. Ἡ εὐτυχεστέρα παρομοίωσις τοῦ κ. Καμπούρογλου ἐν τῇ κρίσει του εἶναι ἡ τοῦ ἀτσιγγάνου, ὅστις βία ἤχθη νὰ γίνῃ βεζύρης καὶ καθ' ὁδὸν ἰδὼν τὰ πρινάρια ἀνεφώνησε σύμφωνα πρὸς τὸ φυσικόν του ἐπάγγελμα: «'Αχ, μωρὲ, κάρθουνα ποῦ θάβγαζ' ἀπ' ἐδῶ.» Τοιοῦτος ἀπεδείχθη μασκαρᾶς τῶν σκυλιῶν καὶ ὁ κ. Καμπούρογλου, διορισθεὶς ὑπὸ κούφου διευθυντοῦ διὰ μιᾶς εἰς ὑψηλὴν θέσιν.

Γ. Γ. ἠθέλαμεν—φαντασθῆτε—ἠθέλαμεν νὰ εἴμεθα μι σέλληνας συντάκται τοῦ «Νέου Ἐλευθέρου Τύπου» τῆς Βιέννης, μόνον διὰ νὰ αἰσθανθῶμεν τὴν ἀγαλλίασιν ἣν ὁ φανατικώτερος αὐτῶν ἀπὸ καρδίας θὰ αἰσθανθῆ ἀναγινώσκων τὴν κρίσιν αὐτὴν τοῦ Καμπούρογλου τυπωμένην ἐπιδεικτικῶς ἐν τῇ «'Εφημερίδι» καὶ βλέπων ποῖος βλάκας Ἕλληνας

ποῖος ξαναμωραμένος Ἕλληνας ἀντιπροσωπεύει τὸν τύπον τῆς τόσο μεγαληγορησάσης Ἑλλάδος!

'Αλλ' ὡς Ἕλληνες, πρέπει νὰ χύνωμεν πικρὰ δάκρυα διὰ τὸ παρασκευασθὲν ἡμῖν χάριν προσωπικῆς συναλλαγῆς αἰσχρὸς τοῦτο! Τί ἰδέα θὰ σχηματίσῃ ὁ ξένο, βλέπων ὅτι ἀκόμη δὲν ἐπαύθη ἓνας τοιοῦτος μωρὸς καὶ ἀνάλαο ἀντιπροσωπος τοῦ τύπου.

Βίβα.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

'Ο κ. Τρικούπης ἐπαρασημοφόρησε τὸν σπητιοναϊκοκύρην του κ. Σάρογλου.

'Ελπίζομεν ἐν τῶ μέλλοντι νὰ εὐρεθῶν ἐξυπνοτατοὶ ὑπουργοί, οἵτινες νὰ παρασημοφοροῦν τῆς σπητιοναϊκοκυρῆς τῶν.

'Ἦρχισε νὰ μᾶς ἀρέσῃ πολὺ ἡ «Πρωτὴ» τοῦ κ. ἀλιγιάννη διὰ τὴν τσαχπίνικην συμπεριφορὰν τῆς πρὸς πάντα θυμιῶντα τὸν πρῶτον ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν.

Διαδοχικῶς τώρα ἐσαρκάσθησαν ὑπὸ τῆς «Πρωτῆς», ὁστερα ἀπὸ νωπὰ θυμιάματα πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἡ «'Εφημερίδος», ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς «'Ημέρας» καὶ τελευταία πάντων ἡ τόσο δεληγιανικὴ «Σ.ο.ά».

'Αγγέλλεται ὑπὸ τῆς «'Εφημερίδος» νέα μουσικὴ σύνθεσις τοῦ κ. Μασκερόνη, φαντασιοπλοκία ἐπὶ τοῦ ἰθνητικοῦ ὕμνου.

Νομίζομεν ὅτι περὶ τυπογραφικοῦ λάθους πρόκειται καὶ ὅτι ἤθελε νὰ γράψῃ: φαντασιοπληξία.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΑ.

Πόθεν ἔλαβεν ἡ λέξις οἰκουρῶ τὴν σημασίαν τοῦ κατ' οἶκον μένειν, ἐνῶ κυρίως ἐνδεικνύει τὸ κατ' οἶκον οὐρεῖν ;

Διότι οἱ Ἕλληνες συνειθισμένοι νὰ κάμνουν τὴν δουλειάν αὐτὴν πανηγυρικῶς εἰς τοὺς δρόμους, ὅταν ἐξαιρετικῶς τὴν κάμνουν κατ' οἶκον σημαίνει ὅτι ἀναγκάζονται νὰ οἰκουρῶσι.

Ἀνθρωπάκος.

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΑ.

Τὸ σπῆτι τοῦ κ. Χωρέμη σύγκαιται κατὰ τὸ ἥμισυ ἐκ πόρτας καὶ κατὰ τὸ ἄλλο ἥμισυ ἐκ σοφίτας.

Κάλαφος.

ΣΚΕΨΙΣ.

Ἡ ἀνατολή τῆς γυναικὸς εἶναι ἡ δύσις τῆς ἢ ἀνατολὴ τοῦ ἀνδρὸς ἢ κατὰδυσις.

Κύριος Δεκολτές.

ΕΛΙΞΙΡΙΟΝ ΡΙΓΩ
DENTOVINE RIGAUD

Τὸ Ἐλιξίριον τοῦτο βάσιν ἔχον τὴν ἄρνικαν, εὐωδιάζει εὐάρεστος τὸ χρῶμα, καθαρίζει καὶ δροσίζει τὴν ἀναπνοήν, λευκαίνει τοὺς ὀδόντας, διευκολύνει τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος καὶ δίδει εἰς τὰ οὖλα τὸν ῥόδινον χρωματισμὸν ὅστις εἶναι τὸ σημεῖον τῆς ὑγείας.

Παρὰ Κωνσταντίνῳ Ὀλυμπίῳ, 206, ὁδὸς Ἑρμοῦ.

ΤΟΛΟΥΤΙΝΗ ΡΙΓΩ
TOLUTINE RIGAUD

Τὸ θαυμάσιον τοῦτο κοσμητικὸν ὕδωρ εἶναι αὐτόχρημα τὸ φυλακτικὸν τῆς ὠραιότητος. Δροσίζει καὶ μαλακύνει τὸ δῆμα, ἀξάνει τὴν λευκότητα καὶ ἀνθηρότητα αὐτοῦ.

Εἶναι ἐν ἐνὶ λόγῳ ὅ,τι τελειότερον παρήγαγεν ἡ ἀρωματοποιία.

Ἡ ὑπεροχὴ αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῆς Κολωνίας, ἐπὶ τῶν μᾶλλον περιζητήτων Vinaigre καὶ ἐπὶ τοῦ ὕδατος τῆς φλωρίδος εἶναι ἀδιαφιλονεικτος.

Παρὰ Κ. Ὀλυμπίῳ φαρμακεμπόρῳ, 206 ὁδὸς Ἑρμοῦ.

ΟΔΟΝΤΟΣΜΗΚΤΙΚΟΝ ΦΥΡΑΜΑ ΤΟΥ ΡΙΓΩ
PATE-DENTIFRICE RIGAUD et Ce.

Τὸ φύραμα τοῦτο περιέχει ἐν ἑαυτῷ τὰ τονωτικὰ τῆς Κίνης στοιχεῖα, ἀναλυόμενον μετ' ὀλίγου ὕδατος παρέχει ἡμῖν γλίχρασμα καθ' ὅλα εὐάρεστον ὅπερ ἐπιτριβόμενον διὰ τῆς ψήκτρας ἐπὶ τῶν ὀδόντων καθαρίζει αὐτοὺς, τοὺς λευκαίνει καὶ τοὺς προφυλάττει ἀπὸ τὴν τερηδόνα καὶ πᾶσαν ὀδονταλγίαν.

Παρὰ Κ. Ὀλυμπίῳ φαρμακεμπόρῳ, 206 ὁδὸς Ἑρμοῦ.

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου καὶ ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Νέου Θεάτρου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς

ΑΝΕΚΑΙΝΙΣΘΗ ΤΟ ΟΝΤΩΣ
ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
ΤΟΥ

ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΝ

ὑπὸ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΚΟΝΑΡΛΗ

Τὸ μεγαλοπρεπὲς αὐτὸ Ξενοδοχεῖον περιέχει ὑπὲρ τὰς τεσσαράκοντα αἰθούσας καὶ δωμάτια, ἐπιπλωμένας πολυτελέστατα καὶ προσφερομένας ἐφθνήτατα.

Ἐγκαθίσταται ὁ ξένος ὡς πρίγκιψ καὶ πληρώνει ὡς ἰδιώτης.

Εἰς ἕκαστον πάτωμα αἰθουσα ὑποδοχῆς διὰ συναναστροφῆς καὶ συνδιαλέξεως.

Φωτισμὸς, διάκοσμος, ταπητόστρωσις, ἡμερησία ἀνακαίνισις, περιποιήσις, ὅλα ἐν τάξει.

Ἡ Ὑψηλοτέρα Αἰθουσα

καὶ ἡ Αερικώτερα εἰς τὰς Αῠθνας

ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ τοῦ Στέμματος εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὸ

ΜΕΓΑ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ.

Ἀπὸ τοῦ καύσωνος τοῦ ἡλίου πολιορκεῖσαι ἐκεῖ ὑπὸ δρόσου καὶ εὐάρεστου λυκόφωτος, ἐνῶ ἡ πολυτελής τῶν πάντων διάταξις καὶ καθαριότης σοῦ χρησιμεύει ὡς μεζὲς διεγερῶν τὴν ὄρεξιν.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ,

καλοκαιρινή, εὐπεπτος, ποικίλη, ὑγιεινή.

ΤΟ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ

Εἶναι τὸ Στέμμα τῶν Ξενοδοχείων.